

szarze Rzeczypospolitej ustawy wojskowego postępowania karnego dla wspólnej siły zbrojnej z dn. 5 lipca 1912 r. oraz na podstawie art. 1 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 15 lipca 1920 roku Dz. Ust. № 60 poz. 372 w przedmiocie zmiany art. 185 powyższego rozporządzenia Rada Ministrów stanowi, co następuje:

Art. 1. Osoby, podlegające zresztą właściwości sądów cywilnych, podaje się z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia sądownictwu wojskowemu za nieuprawnione werbowanie, nakłanianie żołnierza do przestępstw wojskowych i pomoc w popełnieniu tychże, za szpiegostwo i porozumiewanie się z nieprzyjacielem tudzież za inne przestępstwa, mające na celu wyrządzenie szkody polskiej sile zbrojnej lub jej sprzymierzeńcom albo przysporzenie korzyści nieprzyjacielowi, za nakłanianie do nieusłuchania rozkazu, powołującego do służby wojskowej, lub do innego cięższego przestępstwa, popełnionego przez nieusłuchanie takiego rozkazu.

Przestępstwa powyższe, popełnione przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, będą osądzone przez sądy cywilne.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw; wykonanie jego należy do Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:

Dr. J. Morawski

395.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w przedmiocie utrzymania na czas dalszy sądów doraźnych
w okręgu warszawskiego i lubelskiego sądu apelacyjnego.

W myśl art. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. № 55 Dz. Pr. poz. 341, Rada Ministrów na wniosek Ministra Sprawiedliwości uczyniony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych postanawia sądy doraźne utrzymać na czas dalszy sześciu miesięcy, licząc od dnia 1 sierpnia 1920 r. w okręgach warszawskiego i lubelskiego sądu apelacyjnego względem przestępstw, przewidzianych w kodeksie karnym z roku 1903:

- 1) w art. 123 i 222;
- 2) w art. 279 cz. 1 ust. 2 oraz cz. 1 ust. 3 tegoż artykułu, o ile chodzi o bandy w celu kradzieży, rozboju i wymuszeń;
- 3) w art. 453, 454 i 455;

4) w art. 556, o ile chodzi o uszkodzenie telegrafu lub telefonu, przeznaczonych do użytku publicznego lub rządowego;

5) w art. 557, o ile chodzi o uszkodzenie mostu;

6) w art. 558, o ile chodzi o uszkodzenie toru lub taboru drogi żelaznej lub znaku ostrzegawczego, ustanowionego dla ochrony bezpieczeństwa komunikacji kolejowej;

7) w art. 562, o ile chodzi o uszkodzenie majątku, wymienionego wyżej pod 4—6;

8) w art. 563 tudzież 564 ust. 1 i 3;

9) w art. 584, 589, 590 cz. 2 ust. 3 i 4.

Warszawa, dn. 8 lipca 1920 r.

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:

Dr. J. Morawski

Kierownik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

J. Kuczyński

396.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lipca 1920 roku

w przedmiocie sądownictwa doraźnego w okręgu warszawskiego i lubelskiego sądu apelacyjnego.

W myśl art. 1 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 roku № 61 Dz. Ust. poz. 392 i art. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. Dz. Pr. № 55 poz. 341 Rada Ministrów postanawia wprowadzić dodatkowo w okręgu warszawskiego i lubelskiego sądu apelacyjnego do końca października b. r. sądy doraźne względem przestępstw przewidzianych w kodeksie karnym z r. 1903:

1) w art. 100, 101 i 102 o ile chodzi o spisek do zbrodni z art. 100 lub namawianie do takiego spisku;

2) w art. 122, 126, 129 ust. 1 i 2 i 130 ust. 1 i 2;

3) w art. 551 gdy chodzi o uszkodzenie urządzenia służącego do użytku ogólnego;

o ile czyny powyższe nie podlegają sądownictwu wojskowemu w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1920 r. Dz. Ust. № 61 poz. 394.

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:

Dr. J. Morawski

Kierownik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

w z. Dunikowski